

Vonnisnummer / Griffienummer <i>1 1846/2022</i>
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 2 mei 2022
Naam van de beklaagde
Systeemnummer parket 20CO36518 Dossiernummer 21D003330 Notitienummer parket

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Dendermonde, sectie
correctionele rechtbank
Kamer D13M

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie

tegen:

BEKLAAGDE:

9936

RRN

geboren te
van Belgische nationaliteit
Landbouwer
ingeschreven te

beklaagde, die verstek laat gaan

1. TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk:**

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____
eigendom van _____ geboren te _____ op _____ wonende te _____
verkregen voor de volle eigendom ingevolge een akte afstand dd. 28.05.2018
verleden door notaris _____ te _____ ;

door de voortuinstrook, in strijd met de verleende vergunning dd. 29.02.2016 (2015/792), voor 70% te hebben verhard met grijze klinkerverharding

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 1 januari 2019 tot en met 5 februari 2019 (St. 21 en St. 2)

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding door het openbaar ministerie waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid van de plaats waar het onroerend goed gelegen is.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 28 maart 2022.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het openbaar ministerie.

Beklaagde was niet aanwezig op de zitting en liet zich evenmin vertegenwoordigen alhoewel hij rechtsgeldig werd gedagvaard. Hij liet aldus verstek.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

Op 5 februari 2019 stelde de verbalisant ruimtelijke ordening vast dat er in een voortuinstrook in de verharding werd aangelegd in strijd met de verleende vergunning. De verharding bedroeg meer dan de strikt noodzakelijke toegangswegen. Op 16 april 2019 werd hiervoor een aanmaningsbrief naar de eigenaar van het perceel gestuurd. Tijdens dit overleg verklaarde eigenaar een aangepast voorstel door te sturen. Op 18 februari 2020 had de eigenaar dit nog niet gedaan en bleek de verharding nog steeds aanwezig te zijn.

De voortuinstrook heeft een oppervlakte van 72 m², hiervan is er 50 m² verhard. Dit geeft een verhardingspercentage van 70%. De verharding bestaat uit grijze klinkerverharding, rechts van de woning bevindt er zich een parkeerstrook waarbij de rijpaden verhard zijn met grasdallen.

De vergunning van 29 februari 2016 voor 'het bouwen van een woning' vermeldde onder meer: *'In de voortuin wordt alleen een verharding aangelegd als toegang naar de garage en de voordeur aan de zijgevel'*.

Beklaagde verklaarde op 20 mei 2020 dat hij de verharding had laten aanbrengen door een firma in het voorjaar van 2019. Destijds had men hem bij een overleg met stedenbouw gezegd dat hij tot 85% mocht verharden. Hij kon geen aanpassingswerken doen omdat zijn zoon die rechtover hem woont een landbouwbedrijf heeft en regelmatig op en af moet met zwaar materieel. Als er voertuigen voor de woning geparkeerd staan, dan wordt dit moeilijk.

De burgemeester van de Stad leidde een herstellvordering in bij het parket bij brief van 4 mei 2021. De burgemeester vordert aanpassingswerken, namelijk de situatie herstellen naar de vergunde toestand door de onvergunde verharding in de voortuinstrook uit te breken, inclusief de fundering. Enkel de strikt noodzakelijk toegangen naar de garagepoort en voordeur mogen verhard worden. De vrijgekomen zone wordt met grond aangelegd en beplant. De herstellvorderende overheid stelt een hersteltermijn van zes maanden voor en vraagt beklagde te veroordelen tot een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in de nakoming van het bevel.

In de herstellvordering wordt overwogen dat ter hoogte van de rooilijn de gehele perceelsbreedte werd verhard. Hierdoor ontstaat een brede overrijdbare strook een meerdere kopparkeerplaatsen. Het perceel beschikt reeds over één vergunde kopparkeerplaats bij de inrit van de inpandige garage. Bijkomende kopparkeerplaatsen zijn daarom niet wenselijk. De kopparkeerplaatsen zorgden ook voor een gevaarlijke situatie voor fietsers.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende een positief advies. De Hoge Raad stelt dat de verhardingsgraad onaanvaardbaar is en de ruimtelijke draagkracht van het perceel overschrijdt en bovendien naar mobiliteitsimpact onaanvaardbaar is. De Hoge Raad stelde wel vast dat er in de verkaveling meerdere voortuinstroken werden verhard. Het bleek echter dat de bevoegde overheid ook stappen ondernam tegen de overtreders in de buurt.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het functioneel samenbrengen van materialen tot een constructie zonder of in strijd met een vergunning, namelijk door op het perceel gelegen te in de voortuinstrook voor 70% te hebben verhard met grijze klinkerverharding in strijd met de vergunning verleend op 29 februari 2016.

Gelet op de gegevens in het strafdossier, in het bijzonder de vaststellingen op 5 februari 2019 en 18 februari 2020 en de verklaring van beklaagde dat de verharding werd aangelegd in het voorjaar van 2019, staat de schuld van beklaagde aan de feiten van de enige tenlastelegging vast.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank stelt vast dat de feiten onder de enige tenlastelegging zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet in de vervolgde periode, zodat de rechtbank overeenkomstig artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, slechts één straf zal opleggen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Beklaagde trok zich niets aan van de voorwaarden in de verleende vergunning die slechts beperkte verhardingen in de voortuin toeliet en legde de regels voor een goede ruimtelijke ordening naast zich neer om voor zijn eigen gemak en de meerwaarde van de woning de volledige voortuinstrook te verharden. Op die wijze werd een onaanvaardbare verhardingsgraad gecreëerd met negatieve gevolgen op visueel en verkeerstechnisch vlak en mogelijke gevolgen voor de waterhuishouding. Drie jaar later werd de toestand nog niet geregulariseerd.

3.

Beklaagde is 69 jaar en werd reeds twee keer correctioneel veroordeeld, namelijk reeds éénmaal voor een stedenbouwinbreuk en een inbreuk op de wetgeving inzake het natuurbehoud.

Gelet op het voordeel dat beklaagde poogde te behalen met de onvergunde aanleg van de verhardingen en parkeerplaatsen, is een geldboete zoals hierna bepaald passend. De rechtbank houdt bij het bepalen van de hoogte van de geldboete rekening met het strafverleden van beklaagde waaruit blijkt dat hij het in het verleden reeds niet nauw nam met de regels voor een goede ruimtelijke ordening en de lange periode waarin hij reeds genot heeft kunnen hebben van zijn wederrechtelijk geplaatste verhardingen.

4. HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat op heden de situatie nog niet werd geregulariseerd en de herstelvordering nog actueel is.

De rechtbank is van oordeel dat de herstelvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De schade die door het bouwmisdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan slechts worden opgeheven door het uitvoeren van aanpassingswerken. De verwijdering van de niet vergunde verhardingen is dus noodzakelijk. Eveneens blijkt hieruit dat het betalen van een meerwaarde niet volstaat als herstelmaatregel.

De burgemeester vordert in de herstelvordering de niet-nakoming van het bevel tot herstel te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

Nu beklaagde in het verleden talmde om tot het herstel over te gaan of een regularisatie aan te vragen, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklaagde om tot herstel over te gaan indien (gedeeltelijke) regularisatie niet mogelijk is. Rekening houdend met de omvang van de uit te voeren herstelwerken, voorziet de rechtbank in een hersteltermijn van 6 maanden.

De lange tijd sedert dewelke beklaagde al kon overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de termijn welke hem hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklaagde dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen (art. 6.3.4, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklaagde gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlastelegging;

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 186, 189, 190, 190ter, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid, 66;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003;

Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro).

BESLISSING

De rechtbank beslist **BIJ VERSTEK** ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- verklaart beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt beklaagde hiervoor tot een **GELDBOETE** van **2.400,00 EURO**, zijnde een geldboete van **300,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bijdragen - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **52,42 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **22,00 euro**;

- veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **412,48 euro**, meer de betekeningkosten van huidig vonnis.

HERSTEL

De rechtbank:

- verklaart de herstellvordering van de burgemeester van de stad toelaatbaar en gegrond;
- beveelt aan het **herstel via aanpassingswerken**, door de situatie te herstellen naar de vergunde toestand door de **onvergunde verharding in de voortuinstrook uit te breken**, inclusief de fundering). Enkel de strikt noodzakelijk toegangen naar de garagepoort en voordeur mogen verhard worden. De vrijgekomen zone wordt met grond aangelegd en beplant;
- bepaalt de **termijn voor de uitvoering van de werken op zes maanden** nadat het vonnis kracht van gewijsde zal hebben verkregen;
- zegt voor recht dat **beklaagde een dwangsom van 50 euro** zal verbeuren **per dag vertraging** in de uitvoering van de herstelmaatregel te rekenen vanaf het verstrijken van een termijn van zes maanden nadat het vonnis kracht van gewijsde zal hebben verkregen, wat geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Gerechtelijk Wetboek;
- zegt voor recht dat overeenkomstig art. 6.3.6 VCRO de stedenbouwkundig inspecteur of de burgemeester van de stad onmiddellijk met een beveiligde zending ervan op de hoogte brengt als hij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig heeft uitgevoerd;
- zegt dat de stedenbouwkundig inspecteur of de burgemeester van de stad indien de veroordeelde in gebreke blijft om de bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn vrijwillig uit te voeren, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig art. 6.3.4 §1, op kosten van de veroordeelde.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **02 MEI 2022** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van substituut Procureur des Konings,
Met bijsland van griffier

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de **03 MEI 2022**
De griffier, ~~hoofd van dienst,~~

afg. griffier